

have maattet vige Pladsen for andre Forhold. Og det er langt fra, at det alene er i de lavere Samfundsklasser, hvor det er flet. Alt dette kan kun modvirkes ved personlig Dydiggørelse. Jeg vil derfor udtale min Glæde over i Gaar at have hørt det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Kredts (Hordum) gaa i Breden for den lille Bevilling, som er foreslaaet i Vædringsforslaget Nr. 96, thi Fagstolen er det næste Led i en tilfredsstillende Undervisning for Gaandværkerne, men det har ogsaa gjort mig ondt — deri samstemme vi ligeledes — at se, at man vil nægte det ringe Beløb, som er her forlangt til Stomagerfagstolen i Kjøbenhavn. Jeg har søgt Underretning om, hvorledes denne Skole virker, og kan derefter være fuldstændig enig med det ærede Medlem. Jeg maa dog betone, at jeg hverken har søgt min Underretning hos Bestyreren, Direktionen eller hos Lærerne, nej, jeg har søgt den hos andre, der kendte Sagen fuldt ud; og jeg har fra dem faaet den Erklæring, at selv om der maaste kan være en mindre Fejl ved Administrationen — det skal jeg ikke opholde mig ved — er saa meget sikkert, at man kan sige, at Skolen yder god Værdom, og at de, der gaa ud derfra, gaa ud som dygtige Menneker. Alene af den Grund forekommer det mig fuldstændig berettiget at give det lille Bidrag, som det er ansøgt om. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds udtalte, at det var de mere velhavende Forældres Børn, der havde Udgang til saadanne Fagstoler, hvorimod de daarligere stillede Forældre ikke have Raad til at lade deres Børn gaa der. Ja, jeg tror ikke paa, at Verden er bleven liberal, at velhavende Forældre sætte deres Børn i Stomagerlære, og jeg tror derfor ikke, at man kan sige, at de Børn, der søge denne Fagstole, ere Børn af Forældre, der have lynderlig Velstand. Jeg har ogsaa søgt Oplysninger derom og har faaet at vide, at det Statsstilstud, som Skolen for Tiden oppebærer, anvendes netop til uformuende Børns Uddannelse, og det har efter de Udtalelser, der ere fremkomne, som det allerede er nævnt, baaret den smukkeste Frugt. Jeg vil derfor sammen med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds ønske, at Finansudvalget — jeg vil lige som det ærede Medlem ikke stille noget Vædringsforslag — vil tage Sagen under gunstigt Overvejelse, og vi kunde da maaste høre et velvilligt Ord fra dem, naar Finansloven kommer til 3dje Behandling. Ogsaa et andet Andragende, der er fremme, nemlig om Garverilaboratoriet, skal jeg tillade mig at anbefale. I gamle Dage var det saaledes, at Garverne

vare blandt de mest velhavende Stænder i hele Landet, og jeg tror for øvrigt, at de endnu befindte sig i ret gode pekuniære Forhold, men der er dog mange mindre formuende blandt dem, særlig i de smaa Kjøbsteder og paa Landet, som, efter hvad jeg har erfaret, have stor Nytte af det Laboratorium, der er oprettet. Jeg vil derfor ønske, at man ogsaa i denne Retning vil være noget imødekommende. Til Slutning skal jeg udtale min Forundring over den Kritik, der er fremkommen over Beløbet paa 10,000 Kr. til Kunstindustrimuseet. Jeg vil udtale som min Overbevisning, at det Beløb kun er ubetydeligt i Forhold til den Nytte, denne Institution absolut vil stifte. Dertil kommer, at det kan ikke miskenes, at et Løfte om et saadant aarligt Tilskud efter min Overbevisning maa betragtes som givet fra Folketingets Side, og hvad Sagens gode og formaalstjenlige Gennemførelse angaar, borge de udmærkede Mænds Navne, der staa som Bærere og Styrere af dette Foretagende, for, at Opgaven vil blive løst, ikke alene til Tilfredshed for dem, der yde Bidrag dertil, og til Gavn for dem, der skulde nyde Godt deraf, men ogsaa til Ære for vort Land. Jeg tillader mig derfor ogsaa at anbefale Bevillingen, som omhandles i Vædringsforslaget under Nr. 97.

Den fungerende Ordfører (Neergaard): Der er jo, siden jeg sidst havde Ordet, faldet overordentlig mange Udtalelser fra forskellige Sider af Salen, og skulde jeg gaa ind paa dem alle, baade de imødegaaende og de tilsluttende, vilde denne Forhandling ganske sikkert blive forlænget meget mere, end det maa anses for heldigt. Jeg skal derfor væsentlig kun omtale Bemærkninger, der have været rettede mod den Motivering, jeg har givet af de forskellige Vædringsforslag. Med Hensyn til Tilskud til Foreninger, Stomagerfagstolen og Garverforeningens Laboratorium, og jeg kan her gerne medtage Hjertræablerselskabet og Jyskeforeningen, som jo ogsaa have været Genstand for Omtale, skal jeg sige, at det har glædet mig at høre, at fra alle Sider, ogsaa fra den ærede Ministers Side, er den Betragtning bleven godkendt, som jeg tror mere og mere vil blive Folketingets Betragtning af denne Sag, at der er noget usundt i at gaa for højt op med Tilskud, hvor den private Medvirkning ikke er tilstrækkelig stor. Det maa fordres, at disse Virksomheder i alt væsentligt hvile paa privat Initiativ og privat Offervillighed. Saa kan Staten træde til. Det er ogsaa blevet anerkendt, f. Eks. i mine Udtalelser angaaende Stomagerfagstolen, at der ikke